

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI NA SVETKOVINU BOGOJAVLJENJA

6. siječnja 2021.

[Multimedia]

Pravo bogatstvo mudraca je to što su osjećali potrebu za spasenjem

Draga braćo i sestre, dobar dan i želim vam sretan ovaj blagdan!

Danas, na svetkovinu Bogojavljenja, razmatramo prizor trojice mudraca (usp. *Mt 2*, 1-12). Pošli su na dug i naporan put kako bi se poklonili „Kralju židovskom“ (r. 2). Vođeni su čudesnim znakom jedne zvijezde i kada su konačno stigli na cilj, umjesto nečeg veličanstvenog, vide djeteta sa svojom majkom. Mogli su se pobuniti: „Toliki put smo prešli i tolike žrtve podnijeli da bi se na kraju našli pred jednim siromašnim djetetom?“ Pa ipak, nisu se sablaznili, nisu bili razočarani. Ne žale se. Što čine? *Padoše ničice*: „Uđu u kuću – kaže se u Evandjelju – ugledaju dijete s Marijom, majkom njegovom, padnu ničice i poklone mu se“ (r. 11).

Razmislimo o tim mudracima koji su stigli izdaleka, bogati, obrazovani i poznati, koji padaju ničice, tj. sagibaju se do poda kako bi se poklonili jednom djetetu! To zvuči kao proturječje. Iznenaduje takav čin poniznosti od strane tako uvaženih ljudi. U ono je vrijeme bilo uobičajeno pasti ničice pred vladarima koji su se predstavljali znakovljem moći i slave. Pa i danas to ne bi bilo čudno. Ali pred betlehemskim Djetetom to nije lako. Nije lako pokloniti se ovome Bogu, čije božanstvo ostaje skriveno i ne prikazuje se trijumfalno. To znači prihvatiti Božju veličinu koja se očituje u malenosti: to je poruka. Mudraci se ponizuju pred nečuvenom Božjom logikom, prihvaćaju Gospodina ne onako kako su ga zamišljali, već takvog kakav jest, malen i siromašan. Njihovo poklonstvo je obilježje onoga koji stavlja po strani vlastite ideje i ustupa prostor Bogu. Potrebna je poniznost da bi se to učinilo.

Evandjelje insistira na tome: ne kaže da su se mudraci samo poklonili, nego ističe da *padnu ničice i poklone mu se*. Razabiremo ovu poruku: klanjanje ide ukorak s prostracijom. Tim činom mudraci pokazuju da ponizno prihvaćaju onoga koji se predstavlja u poniznosti. I tako su se otvorili klanjanju Bogu. Škrinje koje su otvorili slika su njihovog otvorenog srca: njihovo pravo bogatstvo nije u slavi i uspjehu, već u poniznosti, u tome što se osjećaju *potrebitima spasenja*. To je primjer koji nam danas pružaju mudraci.

Draga braćo i sestre, ako u središtu svega uvijek ostajemo mi s našim idejama i mislimo se nećimo pohvaliti pred Bogom, nećemo ga nikada do kraja susresti, nećemo mu se uspjeti pokloniti. Ukoliko ne padnu naši zahtjevi, ispraznosti, inati, utrke za prvim mjestima, vjerojatno ćemo se nekome ili nečemu klanjati u životu, ali to neće biti Gospodin! Ako, međutim, odbacimo svoje zahtjeve samodostatnosti, ako postanemo maleni iznutra, tada ćemo otkriti čudesnost klanjanja Isusu. Jer *klanjanje prolazi putem poniznosti srca*: tko želi uvijek preteći druge u svemu, ne primjećuje Gospodinovu prisutnost. Isus prolazi pored njega, ali ga ne prepoznaje, kao što se to mnogima dogodilo u ono vrijeme, ali ne i mudracima.

Draga braćo i sestre, gledajući njih danas se pitamo: kakva je moja poniznost? Jesam li uvjeren da oholost priječi moj duhovni rast? Ona, očita ili skrivena, oholost koja uvijek guši zanos za Bogom. Radim li na vlastitoj poučljivosti, kako bih bio na raspolaganju Bogu i drugima ili sam stalno usredotočen na sebe samoga i svoje zahtjeve, s onim skrivenim egoizmom koji predstavlja oholost? Umijem li staviti po strani svoje gledište kako bih prigrlio Božje i gledište drugih? I na poslijetku: molim li se i klanjam samo kada mi nešto treba, ili to činim ustrajno, jer vjerujem da mi Isus uvijek treba? Mudraci su započeli putovanje gledajući zvijezdu i našli su Isusa. Veliki su put prešli. Danas možemo poslušati ovaj savjet: gledaj zvijezdu i hodaj. Nikada ne prestani hodati, ali ne propusti gledati zvijezdu. To je savjet danas, odličan savjet: gledaj zvijezdu i hodaj, gledaj zvijezdu i putuj.

Neka nas Djevica Marija, službenica Gospodnja, nauči ponovno otkriti potrebu za poniznošću i živom okusu klanjanja. Neka nas nauči gledati zvijezdu i hoditi.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre,

Danas sam u mislima s braćom i sestrama istočnih Crkava, i katoličkih i pravoslavnih, koje sutra slave Rođenje Gospodnje. Njima od srca upućujem najljepše želje za mirom i svakim dobrom: neka Krist, rođen od Djevice Marije, obasja svojim svjetlom vaše obitelji i vaše zajednice! Braćo i sestre, velike čestitke!

Bogojavljenje je na poseban način blagdan misijskog djela svetog djetinjstva, to jest one djece i mladih – a njih je jako mnogo, u raznim zemljama svijeta – koji svojom molitvom i priložima nastoje oko toga da se evanđelje navijesti onima koji ga ne poznaju. Želim im izreći svoju zahvalu: djeco i mladi, hvala vam! Želim isto tako podsjetiti da poslanje započinje kršćanskim svjedočenjem u svakodnevnom životu.

U vezi s tim, potičem inicijative evangelizacije koje polaze od tradicija vezanih uz Bogojavljenje i koje se, u trenutnim prilikama, koriste raznim sredstvima komunikacije. Posebno podsjećam na događaj „Povorka kraljeva mudraca“ koji se održava u Poljskoj.

I danas pozdravljam sve vas, Rimljane i hodočasnike koji ste došli iz Italije i raznih zemalja. Pozdravljam krizmanike iz Romana u Lombardiji, s njihovim roditeljima i vjeroučiteljima.

I svima želim sretan blagdan. Molim vas, ne zaboravite moliti za mene. Dobar tek i doviđenja.